

men den ret, der har truffet afgørelse om forvaring, der af hensyn til forvaringens øjemed træffer afgørelse om en eventuel nægtelse af besøg mv., udgangstildelse samt gennemsyn af breve mv.

Af § 178, stk. 5, fremgår det, at den ret, der træffer afgørelse om forvaring, af hensyn til forvaringens øjemed kan træffe afgørelse om, at den forvarede ikke kan modtage besøg eller forlange, at besøg finder sted under kontrol. Det forudsættes, at besøg kun kan nægtes, hvis formålet med forvaringen hermed vil gå tabt.

Efter § 178, stk. 6, kan den ret, der træffer afgørelse om forvaring, når særlige omstændigheder taler derfor, bestemme, at institutionens ledelse med politiets samtykke kan give en person i forvaring udgangstilladelse med ledsager for et kortere tidsrum.

For så vidt angår brevkontrol efter § 178, stk. 7, vil den ret, der har truffet afgørelse om forvaringen, kunne bestemme, at politiet eller retten kan gennemse brevene inden modtagelsen eller afsendelsen. I sager om forvaring af personer i straffesager vil politiet, i lighed med hvad der gælder for varetægtsarrestanter, kunne gennemse brevene. Er der imidlertid tale om forvaring af personer i civile sager mv., vil politiet ikke have kendskab til sagens omstændigheder. I disse sager vil det derfor være hensigtsmæssigt, at retten, der har kendskab til sagen, kan gennemse brevene.

Efter den foreslåede bestemmelse er det retten, der i den konkrete sag beslutter, om det er politiet eller retten, der skal gennemse brevene. Det forudsættes herved, at der kun træffes beslutning om gennemsyn foretaget af politiet, når forvaringen vedrører straffesager eller andre sager, hvor politiet har kendskab til sagens indhold.

De øvrige begrænsninger i den forvaredes rettigheder, som retten i medfør af § 178, stk. 9, kan foretage af hensyn til forvaringens øjemed, er f.eks. begrænsninger i den forvaredes adgang til at telefonere.

Efter forslaget til § 178, stk. 10, fastsætter Justitsministeriet nærmere regler om behandlingen af personer, der er taget i forvaring efter retsplejelovens § 178, stk. 1, nr. 5. Retningslinierne vil blive udarbejdet med udgangspunkt i reglerne om ophold i varetægtsfængsel, idet Justitsministeriets finder, at forvarede vidner og skyldnere bør anbringes i varetægtsfængsel (arresthus), og at disse personer ikke bør underlægges arbejdspligt.

Bestemmelserne i § 178, stk. 3-10, finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår personer, der er taget i forvaring efter § 494, stk. 2 og § 497, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 10 og 11.

I de situationer, hvor personer tages i forvaring efter en bestemmelse i retsplejeloven, hvortil der er henvist

til § 178, stk. 1, nr. 5, § 494, stk. 2 eller § 497, stk. 2, vil disse personer ligeledes være omfattet af de administrative regler udstedt i medfør af § 178, stk. 10.

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 6.

Til nr. 9 (§ 218 a)

Det foreslås, at der bliver mulighed for, at byretskendelser i borgerlige sager, herunder fogedsager – ligesom byretsdomme i borgerlige sager, jf. retsplejelovens § 366 a, stk. 2-3 – kan afsiges uden en fuldstændig sagsfremstilling, således at der samtidig gives en udførlig begrundelse for afgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse indeholder ikke regler om, hvilke krav der stilles til affattelsen af kendelser i borgerlige sager. Dette reguleres som hidtil af det generelle krav i retsplejelovens § 218, stk. 1, om, at kendelser skal begrundes, og af de krav, der i retspraksis i øvrigt er stillet til kendelsers indhold. Bestemmelsen giver derimod mulighed for at afsige kendelser med begrænset sagsfremstilling i de tilfælde, hvor der i dag stilles krav om en nærmere sagsfremstilling med angivelse af parts- og vidneforklaringer mv., f.eks. i visse fogedsager, hvor der har været bevisførelse for fogedretten. Det skal i givet fald fremgå af kendelsen, at den er afsagt med begrænset sagsfremstilling i medfør af den foreslåede nye § 218 a i retsplejeloven, jf. henvisningen til § 366 a, stk. 2.

Hvis kendelsen er afsagt med begrænset sagsfremstilling, indebærer henvisningen til § 366 a, stk. 3, at retten skal udarbejde en supplerende redegørelse for sagen, hvis sagen kæres til landsretten.

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 3.

Til nr. 12 (§ 561, stk. 1, 4. pkt.)

Efter § 561, stk. 1, 4. pkt., skal indkaldelse til et vejledningsmøde for skyldneren ved tvangsauktion ske ved anbefalet brev.

Med henblik på at give mulighed for at anvende digital kommunikation også i disse tilfælde foreslås det, at indkaldelsen også skal kunne forkyndes for den pågældende, således at den foreslåede nye digitale forkyndelse i givet fald kan anvendes, jf. lovforslagets § 1, nr. 5-6 (forslag til retsplejelovens § 155, nr. 2, og § 156 a), og bemærkningerne hertil.

Til nr. 13 (§ 587, stk. 1)

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lov nr. 362 af 2. juni 1999 (Styrkelse af samarbejdet mellem retterne og pressen), hvor § 398 a blev indsat i retsplejeloven.